

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: A. Whelan, S. Noë i V. Bottka, działający w charakterze pełnomocników)

Interwenienci popierający żądania strony pozwanej: The Apollo Group (Nowy Jork, Stany Zjednoczone) i Hexion Specialty Chemicals, Inc. (Columbus, Ohio, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: I. M. Sinan, barrister i J. Uphoff, solicitor)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 29 maja 2006 r. uznającej za zgodną ze wspólnym rynkiem i porozumieniem o EOG koncentrację polegającą na przejęciu przez Hexion Specialty Chemicals (The Apollo Group) całkowitej kontroli nad działem „Farby i żywice adhezyjne” Akzo Nobel (sprawa COMP/M.4071 — Apollo/Akzo Nobel, IAR).

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Sun Chemical Group BV, Siegwerk Druckfarben AG i Flint Group Germany GmbH pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję i interwenientów.

(¹) Dz.U. C 281 z 18.11.2006.

Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 18 czerwca 2007 r. — Włochy przeciwko Komisji

(Sprawa T-431/04 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Wniosek o zarządzenie środka tymczasowego — Rozporządzenie (WE) nr 1429/2004 — Wspólna organizacja rynku wina — Przepisy dotyczące używania nazw odmian winorośli i ich synonimów — Ograniczenie czasowe używania — Wniosek, który stał się bezprzedmiotowy)

(2007/C 199/73)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoch (przedstawiciel: M. Fiorilli)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: początkowo E. Righini i L. Visaggio, następnie F. Jimeno Fernández i E. Righini, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wniosek o zarządzenie środka tymczasowego mający na celu w pierwszej kolejności zawieszenie do czasu ogłoszenia przez

Trybunał wyroku w sprawach połączonych C-23/07 i C-24/07 wykonania przepisu ograniczającego do dnia 31 marca 2007 r. prawa do używania oznaczenia „tocai friulano”, mającego postać uwagi wyjaśniającej w pkt 103 załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1429/2004 z dnia 9 sierpnia 2004 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 753/2002 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 odnośnie opisu, oznaczania, prezentacji i ochrony niektórych produktów sektora wina (Dz.U. L 263, str. 11), oraz w drugiej kolejności zawieszenia wykonania tego samego przepisu na terytorium Republiki Włoskiej do czasu ogłoszenia przez Trybunał wyroku w sprawach połączonych C-23/07 i C-24/07 wraz z zakazaniem eksportu produkcji we Wspólnocie oraz bez uszczerbku dla wprowadzania do obrotu wina produkcji węgierskiej noszącego oznaczenie „tokaj” lub wina o oznaczeniu homonimicznym, które dopuszczone jest od obrotu we Włoszech i we Wspólnocie.

Sentencja postanowienia

- 1) Wniosek o zarządzenie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2007 r. — Republika Czeska przeciwko Komisji

(Sprawa T-194/07)

(2007/C 199/74)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Republika Czeska (przedstawiciel: T. Boček, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji nr C (2007) 1294 końcowy z dnia 26 marca 2007 r. w sprawie krajowego planu rozdzielania przydziałów emisji gazów cieplarnianych, notyfikowanego przez Republikę Czeską zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (¹). Według zaskarżonej decyzji niektóre aspekty krajowego planu rozdzielania są niezgodne z załącznikiem III do dyrektywy 2003/87/WE.

Skarżąca podnosi, że nie przyjmując zaskarżonej decyzji w terminie przewidzianym w art. 9 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE, Komisja naruszyła ten przepis a także zasady pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań

Ponadto skarżąca utrzymuje, że Komisja przekroczyła swoje kompetencje, z naruszeniem art. 9 ust. 3 w związku z art. 9 ust 1 i art. 11 ust 2 dyrektywy 2003/87/WE, ponieważ zastosowała w zaskarżonej decyzji swoją własną metodę ustalania całkowitej ilości przydziałów a na podstawie tej metody ustaliła de facto w sposób wiążący całkowitą ilość przydziałów, do rozdzielania których Republika Czeska jest uprawniona.

Nawet przy założeniu, że Komisja mogła zastosować swoją własną metodę w celu oceny zgodności krajowego planu rozdzielania z wymogami dyrektywy 2003/87/WE, naruszyła ona art. 9 ust. 3 tej dyrektywy, ponieważ zastosowana metoda nie jest ani przejrzysta, ani obiektywna, a także ponieważ ustalona ilość przydziałów emisji nie odpowiada kryteriom ustalonym w załączniku III do dyrektywy 2003/87/WE.

Skarżąca twierdzi w końcu, że nie uzasadniając w sposób wystarczający zaskarżonej decyzji, Komisja naruszyła również art. 9 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE.

(¹) Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, str. 32).

Skarga wniesiona w dniu 15 czerwca 2007 r. — Republika Grecka przeciwko Komisja

(Sprawa T-214/07)

(2007/C 199/75)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Grecka (przedstawiciele: I. Chalkias, G. Kanellopoulos)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości, ewentualnie zmiana zaskarżonej decyzji Komisji w sposób następujący: ograniczenie odpowiedniej korekty do faktycznie uwzględnionego okresu 24 miesięcy, niedokonywanie korekty w sektorze upraw rolnych w roku zbiorów

2003 lub w każdym razie ograniczenie korekty do 2 % i tylko w odniesieniu do pszenicy twardej, niedokonywanie korekty finansowej w dziedzinie środków dla niektórych produktów rolnych na rzecz mniejszych wysp Morza Egejskiego lub w każdym razie ograniczenie jej do 2 %;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W skardze na decyzję C(2007) 1663 wersja ostateczna z dnia 18 kwietnia 2007 r., opublikowanej pod numerem 2007/243/WE (Dz.U. L 106, str. 55), na mocy której Komisja wyłączyła z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie — a w niniejszym przypadku przez Republikę Grecką — z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Republika Grecka podnosi następujące zarzuty nieważności:

W pierwszym ogólnym zarzucie nieważności, który dotyczy korekty w sektorze upraw rolnych, środka POSEI i sektora przetwórstwa pomidorów, skarżąca podnosi, że pozwana naruszyła istotny wymóg proceduralny w związku z nieprzeprowadzeniem konsultacji w sprawie oceny wagi naruszeń zarzucanych Grecji, szkody poniesionej przez Wspólnotę i kwoty przewidzianej korekty; w drugiej kolejności zdaniem skarżącej należy stwierdzić nieważność decyzji ze względu na brak uprawnienia Komisji *ratione temporis* do zastosowania korekt wykraczających poza okres 24 miesięcy poprzedzający dokument, w którym sformułowała ona swe ostateczne stanowisko w przedmiocie tej korekty i jej kwoty.

W drugim zarzucie, który dotyczy korekty w odniesieniu do upraw rolnych, skarżąca podnosi, że dokonano błędnej wykładni i zastosowania art. 4 rozporządzenia (EWG) nr 3508/92 (¹), art. 1 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1593/2000 (²) i art. 58 rozporządzenia (WE) nr 445/2002 (³), ponieważ na mocy tych przepisów identyfikacja gruntów może odbywać się również za pomocą map odpowiadających mapom ortofotograficznym; w drugiej kolejności skarżąca twierdzi, że błędnie oceniono okoliczności faktyczne oraz niewystarczająco uzasadniono sporne korekty. Skarżąca podnosi również błędną wykładnię i zastosowanie art. 60 rozporządzenia (WE) nr 445/2002, ewentualnie błędną ocenę okoliczności faktycznych dotyczących kontroli na miejscu i okresu, w którym miały one miejsce, jak również braku podstawy prawnej dla nałożenia korekty ze względu na to, że zdaniem skarżącej Komisja dokonała błędnej interpretacji art. 15 rozporządzenia (WE) nr 2419/2001 (⁴). Skarżąca twierdzi również, że — w szczególności jeżeli chodzi o korektę 10 % obejmującą pszenicę twardą — Komisja nie oceniła właściwie okoliczności faktycznych i przekroczyła zakres swoich uprawnień dyskrecyjnych.

W trzecim zarzucie skarżąca twierdzi, że nałożenie korekt w wysokości 5 i 10 % na uprawy rolne naruszyło zasadę proporcjonalności, ponieważ w odniesieniu do roku poprzedniego wprowadzono istotne ulepszenia do systemu, co zresztą zostało podkreślone przez Komisję.